

Magyarország Alkotmánybírósága
részére
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Ügyszám:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 1 1 0 8 - 2 / 2023		
Érkezett: 2023 JÚL 25.		
Erkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 7	Kezelőiroda:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
[REDACTED] indítványozó, igazolt, jogi képviselő,
[REDACTED] ügyvéd útján,
Tisztelt Cím 2023. június 09. napján kelt, tájékoztató levelére hivatkozva, melyet
alulírott jogi képviselő 2023. június 22. napján vettem kézhez, a levélben
megszabott 30 napos határidőn belül – arra tekintettel, hogy az abban foglaltakkal
nem értünk egyet- az alábbiakat adjuk elő:

*Elsődlegesen bejelentjük, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panaszunkat
mindenben fenntartjuk.*

Tisztelt Alkotmánybíróság tájékoztató levelében arra hivatkozik, hogy az ügyiratok
alapján megállapítható, miszerint alulírott indítványozó a Budapest Főváros
Kormányhivatala 111.K.701.992/2022/5 számú határozata ellen, helyesen a
BP/2605/01039-13/2021 számú határozat ellen, határidőben kereseti kérelmet nem
terjesztettem elő, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg a jogorvoslat
kimerítésére vonatkozó Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti feltételnek, ezért a támadott
végzések vonatkozásában alkotmánybírósági eljárás megindításnak nincs helye.

Ezen megállapítással ellentétben az alábbiakat adjuk elő:

A Budapest Fővárosi Kormányhivatal BP/2605/01039-13/2021 számú határozatának
kézhez vétele után, azt észleltük, hogy a határozat rendelkező része és az indokolás
közt ellentét állt fenn, a rendelkező részben arról tájékoztattak, hogy a döntés
ellen az ügyfelek jogsérelemre hivatkozással, a döntés közlésétől számított 15
napon belül közigazgatási pert indíthatnak. Az indokolásban viszont a
jogorvoslat lehetőséget a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I.
törvény 39. § - ra hivatkozással jelölték meg, mely § a jogorvoslat
előterjesztésére 30 napos határidőt határozott meg.

Mivel a tájékoztatás félrevezető, megtévesztő volt ezért az általános
közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr) 90. §- a alapján
2021. december 16. napján kelt levelemmel kértem a határozat kijavítást (a
kérelmet P/3 alatt csatoltuk).

Ezen kérelmemnek az eljáró hatóság – habár a fenti jogszabály a kijavításra
közens rendelkezést tartalmaz - nem tett eleget.

Másnap, 2021. december 17. napján a mellékelten P/1 alatt csatolt „Fennmaradási és továbbépítés engedély iránti kérelem” megnevezésű iratot terjesztettem elő, melyet a mellékelten P/2 alatti térítvény tanúsága szerint 2021. december 21. napján vettek át, és megnevezése ellenére „kereseti kérelemnek” tekinthető az alábbiak alapján.

I.

Elsődlegesen hivatkozom a Kormányhivatalnak a kijavítási kérelmemre hivatkozással küldött, mellékelten P/3 alatt csatolt levelére, melyet 2022. január 07. napján vettem át, és amelyben arról tájékoztattak, hogy a 2021. december 17. napján kelt és 2021. december 18. napján postára adott (15 napos határidőben) „Fennmaradási és továbbépítési engedély iránti kérelem” megnevezésű iratom formailag hibás, ezért nem minősül formálisan keresetlevélnek, egyben felhívták a figyelmemet amennyiben keresetlevél benyújtása állt szándékomban a tárgyi levél által, azt újra tegyem meg lehetőleg minél előbb, határozottan az előírt keresetlevél formának megfelelően. Továbbá arról is tájékoztattak, „amennyiben a benyújtásra kerülő keresetlevél beérkezésének napja túllépne a megtagadó határozat közlésétől számítva rendelkezésre álló 15 napot, a keresetlevél benyújtásának dátumaként – a jogorvoslati lehetőség biztosítására való tekintettel – tárgyi levele 2021. december 20. napján való beérkezésének dátumát vesszük figyelembe.”

Megállapítható, hogy az eljáró Kormányhivatal a 2021. december 17. napján kelt és 2021. december 18. napján postára adott, helyesen 2021. december 21. napján átvett beadványom keresetlevélnek minősítette és hiánypótlásra hívott fel.

Ezen levél, hiánypótlási felhívás átvételét követően 2022. január 10. napján a formai követelményeknek megfelelő mellékelten P/4 alatt csatolt keresetlevelet terjesztettem elő, melyet a Kormányhivatal a mellékelten P/5 alatt csatolt térítvény szerint 2022. január 12. napján átvett.

Megjegyzem, arra tekintettel nem terjesztettem elő igazolási kérelmet, mert az eljáró Kormányhivatal TÁJÉKOZTATÁSÁRA tekintettel: „Amennyiben a benyújtásra kerülő keresetlevél beérkezésének napja túllépne a megtagadó határozat közlésétől számítva rendelkezésre álló 15 napot, a keresetlevél benyújtásának dátumaként – a jogorvoslati lehetőség biztosítására való tekintettel – tárgyi levele 2021. december 20. napján való beérkezésének dátumát vesszük figyelembe,” nem tartottam szükségesnek.

A Kormányhivatal fenti álláspontját, a Fővárosi Törvényszék megkeresésére ismételten közölte, megerősítette a jogi képviselője útján előterjesztett, az iratoknál elfekvő előkészítő iratában.

Az előadottak alapján megállapítható, hogy határidőben kereseti kérelmet terjesztettem elő. Amennyiben az eljáró Kormányhivatal a – a megtévesztőnek bizonyult hiánypótlási felhívás helyett- a fenti keresetlevélnek minősülő beadványom a Fővárosi Törvényszékre előterjeszti, úgy hiánypótlási felhívás után pontosított keresetlevelet terjesztek elő.

II.

Másodlagosan a fentieken túlmenően hivatkozni kívánok a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény preambulumban írtakra, mely rögzíti, hogy az Országgyűlés miért látta szükségesnek a Kp tv megalkotását:

„Az Országgyűlés a történeti alkotmány vívmányainak tiszteletben tartásával, a közigazgatási bíráskodás önállóságát elismerve és nemzeti hagyományait megújítva, a közigazgatási perek hatékony, gyors és szakszerű elbírálását lehetővé tevő önálló perrendi szabályok szükségességét felismerve, a közigazgatási bíróságok által a közigazgatás jogsértő tevékenységével szemben nyújtott jogvédelem és jogorvoslat biztosítása céljából, továbbá annak érdekében, hogy a közigazgatási szervek hatásköreiket törvényben előírtaknak megfelelően gyakorolják, és tevékenységük összhangban legyen azokkal a célokkal, amelyek elérése érdekében azokat megvalósították, az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b)-d) pontja végrehajtására a következő törvényt alkotja.”

A fenti törvény (Kp.) 2. §. –a az alábbiakat rögzíti:

2. § [A bíróság feladata]

(1) A bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson.

(2) A bíróság a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el.

(3) A bíróság a perkoncentráció és az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul ahhoz, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogaikat gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

Az eljárt bíróságok eljárása sérti a fent idézet Kp. tv. preambulumat, különösen a 2. § (4) bekezdését azzal, hogy a 2021. december 17. napján kelt „Fennmaradási és továbbépítés engedély iránti kérelem” megnevezésű iratot törvényellenesen nem tekintették keresetlevélnek.

Ezen körben hivatkozom továbbá a Kp. VI. fejezet egyéb általános szabályok -ra vonatkozó rendelkezésére:

EGYÉB ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

28. § [Beadvány]

(1) A beadványt elektronikus úton, postai úton vagy közvetlenül a bíróságnál kell benyújtani. A postai úton benyújtott beadvány előterjesztési ideje a postára adás napja.

(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a keresetlevélre, a védíratra, a keresetlevél és az ügy iratainak továbbítására, valamint a perorvoslati kérelemre a beadványok szabályait kell alkalmazni.

(3) A beadványokra egyebekben a polgári perrendtartás általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A beadványok hiányosságai esetén - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - a polgári perrendtartás általános szabályai szerint van helye hiánypótlásnak.

A Kp. 36. §- (1) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

36. § [A polgári perrendtartás egyéb általános szabályainak alkalmazása]

(1) A polgári perrendtartás szabályait kell alkalmazni

a) a nyelvhasználatra,

b) a bíróság általános intézkedési és tájékoztatási kötelezettségére,

c) a kézbesítésre,

d) az idézésre,

e) a határidőre,

f) az ítélezési szünetre,

g) a mulasztásra és annak igazolására,

h) az eljárás anyagának rögzítésére,

i) az iratok megtekintésére, a másolatkészítésre és az adatkezelésre,

j) az elveszett (megsemmisült) iratok pótlására,

k) a biztosítékadásra és

l) a jóhiszemű eljárás követelményének és az igazmondási kötelezettségnek a megsértésére.

A fenti jogszabályhely alapján hivatkozom a Pp. IX. FEJEZET – ben rögzített „egyéb általános szabályok” –ra, a bíróság általános intézkedési és tájékoztatási kötelezettségéről szóló rendelkezésekre:

110. § [Az általános intézkedési kötelezettség határideje, tartalma]

(1) A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában -

a) a beadvány bírósághoz történő érkezésétől,

b) a beadvány benyújtására nyitva álló határidő lejártától, vagy

c) az intézkedésre okot adó egyéb körülmény bekövetkezésétől

számított legkésőbb harminc napon belül megteszi a szükséges intézkedéseket.

(2) A bíróság köteles lehetővé tenni, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, a bírósághoz benyújtott okiratot, bizonyítékot megismerhessenek, és azokra nyilatkozhassanak.

(3) A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

Megjegyzem, hogy Pp. fenti 110. § (3) bekezdése is azt rögzíti, hogy a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

Fenti két törvény alapján az eljáró Fővárosi Törvényszék, továbbá a Főváros Ítéltábla a 2021. december 17. napján kelt (P/1 alatt csatolt), és 2021. december 21 napján átvett, a Budapest Főváros Kormányhivatala BP/2605/01039-13/2021 számú határozatának megváltoztatása iránti - 15 napos határidőben előterjesztett - „Fennmaradási és továbbbépítés engedély iránti kérelem” megnevezésű iratot törvényellenesen, a fenti két törvényben rögzítettek ellenére nem tekintették keresetlevélnek.

E körben továbbá megjegyezzük, hogy úgy a Fővárosi Törvényszék, mint a Fővárosi Ítéltábla tévedett, illetve mulasztott a felperes fenti beadványai (kijavítás iránti kérelem és fennmaradási és továbbbépítés engedély iránti kérelem) tekintetében.

Felperes 2021. december 16. napján a határozat kijavítása iránti kérelmet terjesztett elő, melyet a Kormányhivatal 2021. december 20. napján vett át (korábban P/3 alatt csatoltuk).

Ezt követően 2021. december 17. napján a mellékelten P/1 alatt csatolt „Fennmaradási és továbbbépítés engedély iránti kérelem” megnevezésű iratot terjesztett elő, melyet a Kormányhivatal 2021. december 21. napján vett át (P/2 alatti).

A Fővárosi Törvényszék a 2022. június 17. napján kelt 111.K.70199262022/5 számú, a keresetlevelet visszautasító végzésével, csak és kizárólag a 2021. december 16. napján kelt, a határozat kijavítása iránti kérelmet vette figyelembe és ezen kérelem vonatkozásában állapította meg, hogy az nem minősül keresetlevélnek.

A fenti végzés első oldalán „A végzés alapjául szolgáló releváns tényállás” - ban rögzíti: „a felperes az alperesnek címzett 2021. december 20. napján kelt beadványában (ezen napon nem készítettem beadványt) a határozat jogorvoslati záradékának kijavítása iránti kérelmet terjesztett elő, melyet az alperes a BP/2605/01039-16/2021. számon megválaszolt. Ezt követően 2022. január 13. napján (helyesen: január 12. napján) keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen.

Az alperes védiratában a keresetlevél elutasítását és 15.000,- Ft perköltség megállapítását kérte arra tekintettel, hogy keresetlevélnek a felperes 2021. december 16. napján kelt beadványát tekintette” !? (helyesen: 2021. december 17. napja).

Továbbá a Törvényszék végzése 2. oldalának VI. bekezdésében rögzíti:

„A bíróság kiemeli - alperesi állásponttal ellentétben – hogy a felperes 2022. december 20. napján előterjesztett beadványa keresetlevélnek nem tekinthető. A felperes azt az alperesnek címezte, a határozat -egyébként helytálló – jogorvoslati záradékának hatóság általi kijavítását kérte, semmilyen tartalmi utalás nem volt arra, hogy azt keresetlevélnek szánja.

A bíróság ezen megállapítása a 2021. december 16. napján kelt és a Kormányhivatal által 2021. december 20. napján átvett határozat kijavítása iránti kérelem vonatkozásában rögzítette, döntését többnyire ezen kérelemre figyelemmel hozta meg.

A Törvényszék ezen bekezdésben rögzíti „A BP/2605/01039-16/2021. számú tájékoztató levél vastagon szedett utolsó bekezdése, melyre figyelemmel az alperes a kereset határidőben érkezettnek minősítette, a bíróságra nézve nem kötelező, hivatalból nem vehető figyelembe, mivel az nem határozat jogorvoslati kioktatásának része.”

Megjegyezzük, a Kormányhivatal a Fővárosi Törvényszék megállapításával ellentétben nem a 2021. december 16. napján kelt kijavítás iránti kérelmet tekintette keresetlevélnek, hanem a 2021. december 17. napján kelt és december 21. napján átvett Fennmaradási és továbbbépítés engedély iránti kérelmet.

Fentieken túlmenően az eljáró Fővárosi Törvényszék a felperes által benyújtott 2021. december 17. napján kelt (P/1 alatti), december 18. napján postára adott és a Kormányhivatal által 2021. december 21. napján átvett (P/2 alatti tértivevény) „Fenn-maradási és továbbbépítés engedély iránti kérelem” megnevezésű iratot abszolút nem vette figyelembe, nem bírálta el, meg sem említette, nem létezőnek tekintette, a Kp. 45. §- a szerinti vizsgálatot nem végezte el. A Fővárosi Törvényszék ezen beadványra nem tért ki, semmivel nem indokolta, hogy a fent hivatkozott jogszabályhelyek (Kp., és Pp.) „A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe” ellenére miért nem vette figyelembe, miért nem tekintette hiányos keresetlevélnek.

A visszautasító végzés ellen előterjesztett fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú végzést a 3.Kpkf.750.63/2022/2 számú végzésével helybenhagyta.

A másodfokú végzés szintén törvénysértő, ezen végzés sem vesz tudomást a 2021. december 17. napján kelt Fennmaradási és továbbbépítés engedély iránti kérelem” – ről.

A Fővárosi Ítéltábla végzése 5. oldalán {24} pontjában rögzíti: „Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes 2021. december 20. napján érkezett, a határozat kijavítása iránt előterjesztett kérelme nem tekinthető keresetlevélnek, mert azt a felperes egyértelműen az alperesnek címezte és tartalma alapján az alperes felé fennálló kérést fogalmazott meg benne, melynek teljesítését, illetve az arra adandó választ is alperestől várta, ezért téves

az az érvelése, hogy az elsőfokú bíróságot ezen beadvány tekintetében hiánypótlási kötelezettség terhelte volna, amint arra a 3.Kpkf.750.666/2022/2 számú végzésében foglalt indokolásában is rámutatott a Fővárosi Ítélőtábla. Az elsőfokú bíróságnak a felperes 2022. januárjában benyújtott keresetlevelét kellett vizsgálnia, mely kötelezettségének az elsőfokú bíróság eleget tett. A Kp és Pp. fellebbezésben felhívott rendelkezései nem sérültek az elsőfokú bíróság keresetlevél vizsgálata tárgyában megvalósított eljárásával.”

A Fővárosi Ítélőtábla végzésének {22} pontjában hivatkozik az Alkotmánybíróság 9/2017. (IV. 18.) AB határozatának ({25} és {27}) pontjára, miszerint az Alkotmánybíróság ezen pontokban az „Étv. szerinti tizenöt napos keresetindítási határidő tekintetében vizsgálta meg, hogy a keresetlevelet elkészttség okán elutasító bírói döntés - hibás jogorvoslatra történt kioktatást és az eset egyéb egyedi körülményeit mérlegelve - járhat-e az indítványozó jogorvoslatához való jogának sérelmével. Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a jogorvoslati jogosultság nem a közigazgatási szerv határozatából, különösen nem az arról való tájékoztatásból fakad, hanem a törvény keletkezteti. Ugyanakkor e tájékoztatási kötelezettséget törvény írja elő {Ket. 72. § (1) bekezdés da) pont}. A hibás, nem jogszabályszerű tájékoztatás ugyanakkor önmagában nem jelentheti azt, hogy akár az azt tartalmazó döntés, akár e döntést felülvizsgáló döntés a jogorvoslatához való jog ab ovo sérelmével járna. Az Alkotmánybíróság hivatkozott döntése az egyéni körülmények figyelembevételére helyezte a hangsúlyt.”

A Fővárosi Ítélőtábla végzése {23} pontjában rögzíti, hogy felperes esetében figyelembe vehető körülmények között értékelte, hogy az Étv. tizenöt napos keresetindítási határidőt határoz meg, és az alperes erről tájékoztatta a felperest. A határozat a jogorvoslati tájékoztatás tekintetében nem tartalmazott ellentmondást, a határozatban közölt tizenöt napos perindítási határidőt az alperes válaszevele is megerősítette. Rögzíti, hogy alulírott a tizenöt napos határidőt elmulasztottam, mulasztásom igazolására a bíróság döntésének (keresetlevél visszautasítása) meghozataláig igazolási kérelmet nem terjesztettem elő, mulasztásomat nem mentettem ki. Mindezek alapján az elsőfokú bíróságnak a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjára figyelemmel a keresetlevél visszautasításáról kellett rendelkeznie.

Álláspontunk szerint úgy a Fővárosi Törvényszék, mind a Fővárosi Ítélőtábla végzése törvényt sértő.

Amint fent hivatkoztunk, miszerint a Fővárosi Törvényszék, úgy az eljáró Fővárosi Ítélőtábla is csak a 2021. december 16. napján kelt és a Kormányhivatal által 2021. december 20. napján átvett kijavítás iránti kérelmet bírálta el és csak kizárólag ezen beadványt vizsgálta, erre alapította elutasító döntését.

A felperes által benyújtott, 2021. december 17. napján kelt (P/3 alatti), december 18. napján postára adott és a Kormányhivatal által 2021. december 21. napján átvett (P/1 alatti) „Fennmaradási és továbbbépítés engedély iránti kérelem” megnevezésű iratot egyik bíróság sem vizsgálta, nem vette figyelembe, nem bírálta el.

Sem a Fővárosi Törvényszék, sem a Fővárosi Ítéltábla ezen beadványra nem tért ki, semmivel nem indokolta, hogy a fent hivatkozott jogszabályhelyek (Kp., és Pp.) ellenére „A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe” miért nem vették figyelembe, miért nem tekintették hiányos keresetlevélnek.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Fővárosi Ítéltábla végzése törvénysértő, döntésük által a Kp. 2. § (4) bekezdésében, illetve a Pp. 110. § (3) bekezdésben rögzített rendelkezések sérültek.

Továbbá a Fővárosi Ítéltábla által hivatkozott Alkotmánybíróság 9/2017. (IV. 18.) AB határozatának ({25} és {27}) pontja vonatkozásában előadjuk, hogy álláspontunk szerint a hivatkozott jogesetben történt hibás jogorvoslatra történt kioktatás és azon jogeset egyéb egyedi körülményei nem egyeznek meg jelen ügy releváns történéseivel, törvénysértéseivel.

A hivatkozott AB határozat rögzíti, hogy a jogorvoslati jogosultság nem a közigazgatási szerv határozatából, különösen nem az arról való tájékoztatásból fakad, hanem a törvény keletkezteti. Ugyanakkor e tájékoztatási kötelezettséget törvény írja elő {Ket. 72. § (1) bekezdés da) pont}. A jelen ügyben az eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala BP/2605/01039-13/2021 számú határozatával eleget tett ezen tájékoztatási kötelezettségének, de tájékoztatása törvénysértő, megtévesztő, téves tájékoztatást tartalmazott, továbbá a kijavítás iránti kérelemre adott válaszában megtévesztő, félrevezető tájékoztatást adott, amivel az eljáró bíróságok nem értettek egyet és keresetlevelemet visszautasították.

A fennmaradási kérelmemet elutasító határozat rendelkező része és az indokolás között ellentét állt fenn, a rendelkező részben arról tájékoztattak, hogy a döntés ellen az ügyfelek jogsérelemre hivatkozással, a döntés közlésétől számított 15 napon belül közigazgatási pert indíthatnak. Az indokolásban viszont a jogorvoslati lehetőséget a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 39. § - ra hivatkozással jelölték meg, mely § a jogorvoslat előterjesztésére 30 napos határidőt jelölt, határozott meg. A határozat nem utal, nem tartalmazza az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 53/I. § -át.

Az eljáró Budapest Főváros Kormányhivatal kifejezett kérelmünk és kógens jogszabályi rendelkezések ellenére határozatát nem javította ki.

Az eljáró bíróságok azon eljárásukkal, hogy a Kormányhivatala törvénysértő eljárását, határozatát nem változtatták meg, megsértették a Kp. preambulumban foglaltakat, továbbá különösen a Kp. 2.§ - ban (1) bekezdésben foglaltakat: {(1) A bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson}, valamint a (3) bekezdésben foglaltakat: {(3) A bíróság a perkoncentráció és az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul ahhoz, hogy a felek

és más perbeli személyek eljárási jogaikat gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.}

Az eljárt Kormányhivatal a kijavítási kérelmünkre válaszul küldött, 2022. január 07. napján átvett **levelében arról tájékoztatót**, hogy a 2021. december 17. napján kelt és 2021. december 18. napján postára adott (15 napos határidőben) „Fennmaradási és továbbépítési engedély iránti kérelem” megnevezésű iratom formailag hibás, ezért nem minősül formálisan keresetlevélnek, egyben felhívta a figyelmemet amennyiben keresetlevél benyújtása állt szándékomban **a tárgyi levél által**, azt újra tegyem meg lehetőleg minél előbb, határozottan az előírt keresetlevél formának megfelelően. Továbbá közölték, „amennyiben a benyújtásra kerülő keresetlevél beérkezésének napja túllépné a megtagadó határozat közlésétől számítva rendelkezésre álló 15 napot, **a keresetlevél benyújtásának dátumaként – a jogorvoslati lehetőség biztosítására való tekintettel - tárgyi levele 2021. december 20. napján való beérkezésének dátumát vesszük figyelembe.**”

Ezen tájékoztatással az eljárt Fővárosi Törvényszék nem értett egyet, a keresetlevelet visszautasító végzésben azt rögzítette, hogy a Kormányhivatal BP/2605/01039-17/2021szmú tájékoztató levelében közöltek, miszerint a keresetlevelet határidőben érkezettnek minősítette, a bíróságra nem kötelező, hivatalból az nem vehető figyelembe.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala eljárása megtévesztő, téves tájékoztatást tartalmazott, melyben bízva a 2022. január 10. napján előterjesztett keresetlevélben igazolási kérelmet nem terjesztettem elő.

A Kormányhivatal hiánypótlási felhívására 2022. január 10 napján előterjesztett keresetlevelemmel kapcsolatban előadom, hogy azt a Kormányhivatal 2022. január 12. napján kézhez vette.

Annak ellenére, hogy a Kp. a keresetlevél továbbítására azt a rendelkezést tartalmazza:

40. § [A keresetlevél továbbítása]

(1) * A keresetlevelet a benyújtástól számított harminc napon belül kell az ügy irataival együtt a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz továbbítani.

Amennyiben a keresetlevél azonnali jogvédelmet tartalmaz, úgy a (2) bekezdés szerint:

(2) * Ha a keresetlevél azonnali jogvédelem iránti kérelmet is tartalmaz, a keresetlevelet a benyújtástól számított öt, többfokú közigazgatási eljárásban hozott cselekmény, illetve a járási (fővárosi kerületi) hivatal eljárása esetén - a benyújtástól számított három napon belüli felterjesztést követően - nyolc **napon belül kell az ügy irataival együtt a bírósághoz továbbítani.**

Az alperes ezen törvényi kötelezettségét megszegve, a 2022. január 12. napján kézhez vett keresetlevelet nagyon későn, a mellékelten **P/6 alatt** csatolt levél szerint, csak 2022. május 30. napján továbbította a Fővárosi Törvényszékre.

A Kormányhivatal téves tájékoztatása, hanyag eljárása, fenti mulasztása, törvénysértő eljárása miatt a 2022. január 10.- én előterjesztett keresetlevelemet az eljárt bíróságok álláspontom szerint törvénysértő módon - visszautasították. Nem vették figyelembe sem a Kormányhivatal megtévesztő, téves tájékoztatását, sem az óriási mulasztását, hogy törvényi kötelezettsége ellenére a keresetlevelet nagyon későn, még az igazolási kérelem előterjesztésére megállapított 3 (három) hónapos határidőn túl nyújtották be a Fővárosi Törvényszékre.

Fentiekben alulírott vétlen vagyok, mulasztás nem terhel, csak a jogkövetkezmények sújtanak.

Az eljárt Fővárosi Törvényszék 111.K.701992/2022/5 számú jogerős VÉGZÉS - e, a Fővárosi Ítéltábla 3.Kpkf.750.663/2022/2 számú végzésével együtt sérti a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp) 2. §, 28. §, 36. §, 45. § és 46. § -át, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 81. §, valamint 90. §- át, továbbá a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 110. §, 111. §- át, ezen rendelkezésekbe ütközik ezért törvénysértő.

Az eljárt bíróságok nem vették figyelembe - törvénysértő módon – a 2021. december 17. napján kelt és a Kormányhivatalhoz 2021. december 21. napján érkezett- keresetlevélnek minősülő – kérelmem. Az eljárt bíróságok azon eljárásukkal, hogy ezen keresetlevélnek minősülő kérelmemet meg sem vizsgálták, nem bírálták el, azt teljes mértékben negligálták, továbbá azzal, hogy a Kormányhivatal közigazgatási tevékenységével megvalósított jogsértéseit - erre irányuló megalapozott kérelem ellenére – a Kp. tv. 2. § -a alapján nem korrigálták, hatékony jogvédelmet nem nyújtottak, valamint az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel nem éltek, megsértették alulírott Indítványozónak a bírósághoz fordulás, a tisztességes eljáráshoz való, továbbá a jogorvoslathoz fűződő jogom és mindezek által sérült az emberi méltósághoz való jogom is.

Álláspontom szerint nem lehet alulírott Indítványozónak a bírósághoz fordulás, a jogorvoslathoz fűződő jogát, illetve a tisztességes eljáráshoz való jogát megsérteni amiatt, mert jogkövetően tartotta magát a Kormányhivatal tájékoztatásához, miszerint a 2021. december 17. napján kelt beadványára tekintettel keresete előterjesztésének határnapjául 2021. december 21. napját tekintik, és ezért a Hiánypótlás keretében előterjesztett pontosított kereseti kérelmével egyidejűleg igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozunk az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény értelmező rendelkezések 1. § - a) pontjára, mely rögzíti:

a) *egyedi ügy*: a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás,

A fenti törvény 27. § - a szerint:

27. §^{*} (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Fent idézet jogszabályhelyek szerint az egyedi ügyben érintett személy, vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Fenti törvényhely nem rögzíti azon tényt, hogy csak akkor lehet az Alkotmánybírósághoz fordulni, ha a jogorvoslati lehetőségem a törvényben megszabott határidőben kimerítettem. *Álláspontom szerint adott esetben a kereseti kérelmet, fellebbezést, stb. is be lehet nyújtani a törvényben megszabott határidőn túl, azzal a feltétellel, hogy igazolási kérelmet kell előterjeszteni.*

Jogorvoslati jogom elsődlegesen a 2021. december 17. napján – törvényi határidőn belül- előterjesztett, formai hibás keresetlevélnek minősülő kérelmemmel, továbbá a Kormányhivatal téves tájékoztatása alapján 2022. január 10. napján előterjesztett keresetlevelemmel merítettem ki.

Álláspontom szerint a folyamatban volt bírósági eljárás, alulírottnak, mint építettőnek a jogát, illetve jogos érdekem érintette, illetve ügyem eldöntötte, erre tekintettel jogszerűen fordulhattam alkotmányjogi panasszal a T. Alkotmánybírósághoz, mert a bírósági eljárást befejező döntés alulírott Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogom sérti, továbbá alulírott a jogorvoslati lehetőségeim kimerítettem.

Az eljáró bíróságok, fent hivatkozott törvénysértő eljárásával, azzal, hogy a 2021. december 17. napján előterjesztett kérelmem teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, a Kp. 45. § ellenére, azt érdemben nem vizsgálták, és tévesen a kijavítás iránti kérelmem bírálták el, melyet nem tekintettek keresetlevélnek,

gyakorlatilag megfosztottak azon jogomtól, hogy jogorvoslattal éljek, továbbá azzal, hogy a 2021. december 17. napján kelt kérelmem érdemben nem vizsgálták, így gyakorlatilag attól is, hogy ügyemben bírósághoz forduljak. Mindezek tükrében sérült alulírott Indítványozónak nemcsak a bírósághoz fordulás joga, illetve a jogorvoslathoz fűződő joga, hanem a tisztességes eljáráshoz való jogom is, mindezek

által pedig emberi méltósághoz való jogom is.

Az alaptörvénynek a Végzések által megsértett rendelkezései:

- **Alaptörvény II. cikk:** Az emberi méltóság sérthetetlen,
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés:** Tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelme: mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.
- **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés:** mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy **valamely perben** a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül döntsön.
- **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés:** jogorvoslathoz való jog sérelme: mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti
- **Alaptörvény 28. cikk:** a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Alulírott Indítványozó hivatkozom arra, hogy ügyem az Alkotmánybíróság előtte folyamatban volt IV/01092/2014 számú, a 9/2017. (IV. 18) AB határozattal zárult üggyel tartalmilag szorosan összefügg.

A Tisztelt Alkotmányíróság ezen ügyben az alkotmányjogi panasznak helyt adva, a támadott határozatot megsemmisítette.

A határozat {17} pontja szerint az Alkotmányjogi panasz megalapozott,

A [18] 1.1. – a szerint az Alkotmánybíróság az ügy elbírálásához először a bírói ítélettel szemben felmerült, a jogorvoslathoz való jog sérelmét felvető aggályokat tekintette át.

A [19] pontban az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy az indítványozó érvelése alapján azáltal sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésén alapuló jogorvoslathoz való joga, **hogy az eljáró bíróság nem észlelte a hatóság téves tájékoztatását, amely tényt figyelmen kívül hagyva kifejezetten az elkészttség okán utasította el kérelmét.** Azon oknál fogva, hogy a bíróság kizárólag az

indítványozóra terhelte a hatóság tévedését, megfosztotta az Alaptörvényben garantált jogától, hogy érdemi jogorvoslattal éljen a hatósági végzés ellen. Az indítványozó álláspontja szerint döntésével a bíróság figyelmen kívül hagyta azt az elvet, amely szerint „közigazgatási szerv téves jogorvoslati tájékoztatása miatt az ügyfelet joghátrány nem érheti.”

A [20] 1.2. pontjában az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

A [22] 1.3. pontban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Somogy Megyei Kormányhivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Osztálya által kibocsájtott SOD/12/307-29/2013. számú eljárást megszüntető végzése a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatást tartalmazta, és a felülvizsgálatra a kézbesítéstől számított 30 napos határidőt jelölt meg. A {24} szám alatt az Alkotmánybíróság azt rögzíti, hogy az eljáró I. fokú szerv a végzés indokolásában azt rögzíti, hogy „[a] jogorvoslati lehetőségről a Ket. 109. §-a, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 53/C. § (2) bekezdése alapján történt a tájékoztatás.”

Az Alkotmánybíróság a [24] szám alatti pontban megállapította, hogy „míg a végzés – bár helyesen jelöli meg a keresetindításra nyitva álló speciális, 15 napos határidőt előíró Étv. szakaszt – tartalmilag jogszerűtlen módon nyújtott az ügyfél részére tájékoztatást a rendelkezésre álló 30 nap feltüntetése által.

Alulírott Indítványozó esetében is az eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala a jogorvoslatra vonatkozóan téves tájékoztatást adott, azáltal, hogy a rendelkező részben megjelölt 15 napos határidőt a határozat indoklási része nem támasztotta alá, más jogszabályhelyet jelölt meg, amely a felülvizsgálat előterjesztésére 30 napos határidőt írt elő.

Az Alkotmánybíróság a határozata {26} 1.4 pontjában leszögezi:

[26] 1.4. A tájékoztatás jogszerűsége nem függetleníthető a közigazgatási eljárásban kötelezően érvényesülni rendelt több alapelvtől, mint a tisztességes ügyintézéshez való jogtól vagy a tájékoztatáshoz való jogtól. A tájékoztatás, kioktatás célja éppen az olyan ügyféli jogok, mint a jogorvoslathoz való jog gyakorlásának – az eljárási törvényben meghatározott módon történő – elősegítése, másfelől az esetlegesen félrevezető tájékoztatás e jogelvek érvényesülése ellen hathat.

Az Alkotmánybíróság a határozata {24} pontjában rögzíti, hogy habár a hatóság az Étv. 53/C. § (2) bekezdésében meghatározott speciális, 15 napban meghatározott keresetindítási határidőt, mint a kioktatás alapjául szolgáló jogszabályhelyet, helyesen jelölte meg, ezért különösen félrevezető körülménynek tekinthető, hogy a rendelkező részben tévesen jelölte meg a határidőre vonatkozó rendelkezést.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság határozata {38} 1.7. pontjában akként döntött:

[38] 1.7. A fentiek szerint az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a Kormányhivatal téves jogorvoslati tájékoztatása folytán a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felülvizsgálati kérelmet elkésettség okán elutasító végzése elzárta az indítványozót a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségétől, az alapjogsérelem pedig érdemben befolyásolta a bíróság döntését, ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét idézte elő.

Az Alkotmánybíróság határozat {39} pontja szerint az alaptörvény-ellenesség jogkövetkezményeként a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.Kpk.27.058/2014/1/I. számú végzését megsemmisítette.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A korábban előterjesztett panaszunk és jelen hiánypótlás alapján tisztelettel kérjük alkotmányjogi panaszunk befogadását és érdemi tárgyalását.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék Budapesten 2022. június 17. napján kelt, 111.K.701.992/2022/5 számú VÉGZÉS -ét, a Budapest Főváros Kormányhivatala Budapest, 2021. december 11. napján kelt BP/2605/01039-13/2021 számú HATROZAT -ra kiterjedő hatállyal, továbbá a Fővárosi Törvényszék Budapesten 2022. július 19. napján kelt, 111.K.701.992/2022/8 számú VÉGZÉS -ét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján szíveskedjenek felülvizsgálni és állapítsák meg azok alaptörvény ellenességét, és az Alkotmánybíróságról (Abtv.) szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § -ának megfelelően azokat semmisítsék meg.

Alulírott [REDACTED] gyvéd előadom, hogy a T. Alkotmánybíróság levelét 2023. június 22. napján vettem át, a 30 napos határidő 2023. július 22. én járna le, de mivel 22. -e szombat, munkaszüneti nap, így a határidő 2023. június 24. napján, hétfőn jár le.

Budapest, 2023. év július 19. napján.

Tisztelettel: [REDACTED]

képviselőjében:

.....

ügyvéd

Mellékletek:

1. P/1 sz. melléklet: Fennmaradási és továbbépítés engedély iránti kérelem,
2. P/2 sz. melléklet: Feladóvény, tértivevény,
3. P/3 sz. melléklet: Kormányhivatal Tájékoztató levele,
4. P/4 sz. melléklet: Keresetlevél,
5. P/5 sz. melléklet: Feladóvény, tértivevény
6. P/6 sz. melléklet – Kormányhivatal felterjesztésről Tájékoztató levele,

korábbi: P/3, P/6 és P/11 sz. mellékletek.

